

[N. P. Jensen.]

disse Hundreder og atter Hundreder af smaa Opbevaringssteder, f. Eks. Brevsamlingssteder, hvor der maaske kun er faa Penge, ja, selv paa Toldkamre, der ikke er synderlig store, men som dog maa ligge med en hel Del Penge. Men der skal jo ekspederes en lang Tid af Dagen, og naar saa endelig Ekspeditionen om Aftenen er forbi, saa er Bankerne paa disse ikke særlig folkerige Steder lukkede, de lukker jo omkring ved Middagstid, medens f. Eks. Toldkamrene maa blive ved at ekspedere til Aftenstide. Hvad skal de saa gøre? De har hverken armerede Pengeskabe eller Bokser, og det at skaffe et sikkert Opbevaringssted for Pengene alle disse Steder vil blive temmelig bekosteligt.

Der er vist ikke anden Vej at gaa end at søge en venskabelig Forhandling med de paagældende lokale Pengeinstitutter og se at faa dem til at lukke op en Times Tid om Aftenen, saaledes at der kunde sættes Penge ind, saa man ikke behøvede at ligge med dem Natten over paa de daarligt garderede Steder, hvor de tidt maa ligge med dem. Jeg kunde godt tænke mig, at Staten havde nogen Mulighed for at fremkalde en saadan Indrømmelse fra Pengeinstitutterne, idet vi nemlig maa huske, at det dog er en Fordel ogsaa for dem at modtage Statens Penge. Der maatte vist kunne opnaas noget der. I alt Fald, noget maa der gøres, for der har været — det hører maaske med til de vanskelige økonomiske Tider — ualmindelig mange Indbrud paa de Steder, Talen er om her. Ja, man kan naturligvis forsikre, men det tilfredsstillende jo egentlig ingen, thi enten man har forsikret eller ej, bliver det alligevel Tyveknaegten, der render af med Profitten, naar Pengene bliver stjaalet. En Forsikring vil selvfølgelig være en Beroligelse for selve den vedkommende Kassebetjent, men samfundsmæssigt set siger det ingenting.

Der er et andet Punkt, som det maaske kan være vanskeligere for den højttærede Finansminister at tage sig af, men som jeg dog gerne vil henlede hans Opmærksomhed paa. Jeg erindrer, fra den Gang Lotteriloven i den Hovedform, den har nu, blev vedtaget — det var vistnok i 1908 —, at der var en Del Diskussion i

dette høje Ting om, hvorledes man skulde bære sig ad for at hemme det, jeg vil kalde Sjakren med Lotterisedler, altsaa Salg af Lotterisedler udenom de egentlige Kollektioner, hvorved Folk paa forskellig Maade vidste at skaffe sig Fordele.

Jeg skal f. Eks. nævne, at, lad os sige under sidste Trækning, hvor der trækkes en 14 Dages Tid, en eller anden af dem, der spekulerer med Sedlerne, faar fat i en Seddel; saa kan han paa Trækningens 3die, 4de eller maaske 10de Dag sælge Seddelen til dens fulde Værdi, medens han i Virkeligheden selv har spillet gratis og først afhænder den, i det Øjeblik han mister Haabet om at vindé noget; er der derimod faldet en Gevinst i de allerførste Dage, tager han Gevinsten; saa kan han selvfølgelig ikke sælge Seddelen. Det vil forstaas, at ad den Vej er man i Stand til at skaffe sig en Fordel, og hvis man sælger Seddelen, kan man skaffe sig en Opgæld.

Jeg erindrer ikke, at der den Gang blev andet ud af Sagen, end at der blev talt om den, men jeg har en Følelse af, at der i de nærmest følgende Aar skete en Indskrænkning i denne Handel. Nu er Klasselotterisedlernes Mængde udvidet med nogle Tusind, jeg husker ikke hvor mange, og man hører fra forskellige Side Anke over, at denne Udvidelse næsten udelukkende er gaaet direkte ind i det, jeg vil kalde Sjakrernes Forretning; paa en eller anden Maade har de vidst at skaffe sig disse Sedler og begynder da at drive Aagerforretning med dem. Vi behøver blot at gaa til Bladenes Avertissementer; saa vil vi meget hyppigt se, at der averteres Gang efter Gang fra den ene eller anden Shop, vistnok mest i København, at der er en Lodseddel til Salg, og naar de har solgt den første Seddel, saa har de en til at sælge og en til; de har Masser af Sedler til Salg.

Det er en Uting, og det er ganske afgjort ikke i Overensstemmelse med det, der var Forudsætningen, da Lotteriloven blev vedtaget i den Form, den nu har. Jeg henstiller, om det ikke var muligt at komme dette til Livs, f. Eks. ved at man overhovedet forbød Avertering om Salg af Lotterisedler og samtidig forbød Sjakren med dem paa Gader og Stræder; for det hænder ogsaa, at de sender en eller anden ud for at sælge